

Ildsjelene på Liastølen

Det er «buferd» på Liastølen denne siste og solfylte lørdagen i august. Rømmegroten står og koker og stolshusene fra 1700-tallet, som ligger i sentrum av Beitostølen, skal senere denne dagen stenges for sesongen.

LENE HOVI
Valdres Natur- og Kulturpark

BEITOSTØLEN: Utenfor salet sitter 36 tilhørere og får innblikk i bunads- og folkedrakttradisjoner i Valdres. Sommerens siste kulturarrangement på Liastølen har fagkonsulent i Norsk institutt for bunad og folkedrakt, Bodil Enger, og hennes to bunadskledde døtre på besøk. Nupretler, manehukker, rutastoff og hodeplagg – temaet er utømmelig og engasjerende.

Et vennlig vertskap går stilleferdig rundt og sørger for at alle sitter godt. De serverer rømmegrot, spøkemat, saft, kaffe og kringle i etterkant av foredraget og slår av en prat med de fremmeste. Dette er ekte stolsliv. Alle har god tid og livet er langt.

Meningsfull fritid

I snart 20 år har vertskapet på Liastølen satt av hver helg gjennom sommeren til å fremme lokal natur- og kulturhistorie. Lidenskapelig, men ulønnet.

Hva driver dem til å holde Liastølen åpen for folk og formidling på rein idealisme?

– Jeg tror alle i styret opplever dette som meningsfullt bruk av fritid. Vi brenner for stolkultur og ønsker å holde historier og tradisjoner levende. Vi ser at vi treffer noe hos folk, spesielt hos de som koker aktivitet og foredrag her med varme barndomsminner, sier Hjørdis Hegge.

– Og så er fint å se hvordan historier mellom generasjoner blir mer levende når besøkende blir med levende når barn eller barnebarn. Det sitter noe i veggene her på Liastølen. Det er lite og lunt, men det er likevel en stor kulturarena, sier Nils Eivind Breivik.

Honorarer er ikke-eksisterende, men foredragsholdere og håndverkere er aldri vonde å ha opp på Liastølen.

Vi er så takknemlige for godviljen vi møter blant bygdas flinke formidlere og håndverkere. Det har vel nesten aldri skjedd at noen takker nei når vi ringer og hører om de vil komme og fortelle historier eller vise frem et håndverk, sier Solveig Sandberg.

Lukrativ loddblokk

Sesongavslutning betyr loddtrekning. Blokkene bidrar godt til

TAR VARE PÅ ARVEN: Styreleder i Liastølen kulturlag, Solveig Sandberg, blåser ut lysene etter sommerens siste arrangement. Hun arvet ikke bare Liastølen-salet, men også formidlingsveven og idealismen etter faren, Magne Sandberg. I år 2000 kjøpte han stølen fra 1700-tallet, flyttet den dit den ligger nå og startet med natur- og kulturformidling i og rundt salet. Solveig tok over ansvaret i 2010, etter farens død.

ALLE FOTO: LENE HOVI/VALDRES NATUR- OG KULTURPARK

driften. Denne sommeren kom det inn cirka 5000 kr til kulturlaget via loddsalg. Premier doneres fra kjente og kjære samarbeidspartnere. Keramikkvaser, lysstaker, akvareller og bøker får nye eiere.

I tillegg har Liastølen kulturlag rett over 100 medlemmer som bidrar med en hundrelapp i årsavgift.

– Grunnen leies, og vedlikehold av bygg og hage, forskning, promotering og servering krever stift. Vi er heldige som mottar kulturmidler fra Øystre Sidre kommune, samt at Beitostølen hytteforening støtter oss økonomisk. Slik går det akkurat rundt, forteller Sandberg.

Leieavtalen går ut i 2023. Besøktallene og medlemsmas-

sen øker, men fremtiden for Liastølen er usikker.

– Denne dagen er så flott at vi ikke orker å tenke på det akkurat nå. Men det er klart at neste vår kan Liastølen gå inn i sin nest siste sesong, slik vi kjenner den i dag. Vi har spennende tider i møte, sier Sandberg.

Møteplassen

Med magen full av bufargraut sitter en gjeng faste firs i solveggen. De har nesten klump i halsen når de snakker om betydningen av Liastølen kulturtilbud.

– Dette er en case på Beitostølen. Et varmt og inkluderende vertskap, en levende kulturarena og en veldig viktig møteplass. Her sitter hyttefolk og lo-

kalbefolkning side om side og snakker om gamle tradisjoner og gode minner, sier utflytta beiting, Nils Tårto.

Han og kona Inger fullroser styret på Liastølen, men det er flere godord å sanke langs benken.

– Solveig og den faste gjengen her er enestående folk, fulle av smittende iver, sier Ingrid Meyrick.

– Vi er her så ofte vi har anledning. Sommerprogrammet er fullt av gode temaer og flinke formidlere. Aldri en kjedelig stund på Liastølen, sier Dag og Ingrid Wollbæk og Anna Alfstad Klepzig.

Så glir loddtrekningen over i litt akutt allsang for alle ønskes vel hjem.

Åpen port

Lysene blåses ut og de over 200 år gamle husene låses. Liastølen kulturprogram er over, men porten inn til tunet lukkes ikke. Her finnes vekster og informasjonstavler som forteller om det biologiske mangfoldet og en aktiv stolkultur er med på å sikre.

– Vi har rundt 1000 besøkende i løpet av en sommersesong, men tall på alle som stikker innom og setter seg i solveggen blir finnes ikke. Mange trekkes mot Liastølen og de er hjertelig velkomne til å nyte en stille stund på innom portene her, smiler Solveig Sandberg og vinker farvel fra porten.

PUSTER UT: Et utvidt styre i Liastølen kulturlag puster ut etter sommersesongen. Fra venstre: Nils Eivind Breivik, Beate Sunde Knutsen, Ellinor Lunde, Solveig Sandberg, Birte Askgaard, Hjørdis Hegge og Knut. S. Hegge.

HEIAGJENG: Heiagjeng som snakker varmt om Liastølen. Fra venstre: Ingrid Meyrick, Nils Tårto, Inger Nyen Tårto, Dag Wollbæk, Ingrid Wollbæk og Anna Alfstad Klepzig.